

ਖੁਲਾਸਾ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ 29.01.2021

ਵੱਲੋਂ : ਨਜ਼ਾਰਤ ਨਸ਼ਰੋ ਇਸ਼ਾਅਤ ਕਾਦੀਆਂ

ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਮਹਾਨ ਮਰਤਬਾ ਰਖੱਲ ਵਾਲੇ ਬਦਰ ਦੇ ਸਹਾਬੀ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਦੇ ਸਦਗੁਣਾ ਦਾ ਇਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜ਼ਿਕਰ

ਸਯੱਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰੁਲ ਮੋਮਿਨੀਨ ਖਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਖ਼ਾਮਿਸ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਦੇ ਜੁਮਏ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਦਾ ਸਾਰ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ 29 ਜਨਵਰੀ 2021 ਈ. ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ ਮੁਬਾਰਕ, ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ (ਬਰਤਾਨੀਆ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ - الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ - إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ - إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ - صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

ਤਸਹੁਦ, ਤਉਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਦਾ ਜੰਗਾ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਬਾਰੇ ਵਰਨਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ । ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਬਦਰ ਦੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ ਸਨ । ਕਿਉਂਕਿ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਰੁਕਯਾ ਸਪੁੱਤਰੀ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਖ਼ਤ ਬਿਮਾਰ ਸਨ । ਇਸ ਲਈ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹਨਾ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਮਦੀਨੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਇਹਨਾ ਨੂੰ ਬਦਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ । ਇਸੇ ਲਈ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਆਪ ਲਈ ਬਦਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਗ਼ਨੀਮਤ ਦੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਫ਼ਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ।

ਗ਼ਤਫ਼ਾਨ ਦੀ ਜੰਗ 3 ਹਿਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ । ਇਸ ਜੰਗ ਲਈ ਨਜਦ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵੱਲ ਨਿਕਲਦੇ ਸਮੇਂ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਨੂੰ ਮਦੀਨੇ ਦਾ ਅਮੀਰ (ਪ੍ਰਧਾਨ) ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਵੀ ਆਪ ਇਸ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ । ਇਸ ਜੰਗ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਮਦ ਸਾਹਬ ਐਮ. ਏ. ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਇਉਂ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ : ਬਨੂ ਗ਼ਤਫ਼ਾਨ ਦੇ ਕੁਝ ਕਬੀਲੇ ਅਰਥਾਤ ਬਨੂ ਸਾਅਲਬਾ ਅਤੇ ਬਨੂ ਮਹਾਰਬ ਦੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਇਕ ਨਾਮਵਰ ਜੰਗਜੂ ਦੀ ਤਹਿਰੀਕ'ਤੇ ਅਚਨਚੇਤ ਮਦੀਨੇ ਉੱਪਰ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਨੀਯਤ ਨਾਲ ਨਜਦ ਦੇ ਇਕ ਸਥਾਨ ਜ਼ੀਅਮਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ । ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਸੌ ਸਹਾਬਾ ਦਾ ਜਥਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਮਦੀਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੂਚ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਜ਼ੀਅਮਰ ਅਸਥਾਨ'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ । ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਝੱਟ ਪੱਟ ਆਪਣੇ ਆਲ੍ਹੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ'ਤੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜੱਦ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜ਼ੀਅਮਰ ਥਾਂ'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਮੈਦਾਨ ਖ਼ਾਲੀ ਸੀ । ਅੰਤਤਾ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਪਿਆ ।

ਉਹਦ ਦੀ ਜੰਗ ਜੋ ਸ਼ਵਾਲ 3 ਹਿਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ, ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ । ਜੰਗ ਸਮੇਂ ਸਹਾਬਾ ਦਾ ਇਕ ਜਥਾ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣਕੇ ਰਣਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡ ਪੁੰਡ ਗਿਆ ।

ਆਂਹਜਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਰਹੀ ਸਹੀ ਹੋਸ਼ ਵੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਜਥਾ ਖਿੰਡ ਪੁੰਡ ਗਿਆ । ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ । ਇਕ ਭਾਗ ਉਹ ਜੋ ਖਿੰਡ ਪੁੰਡ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਜਥਾ ਬਹੁਤ ਬੇੜਾ ਸੀ । ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਬਿਨ ਅਫ਼ਾਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਰਆਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਵਿੱਚ ਵਰਨਣ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਨਸਕ ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਅਚਰਣ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਰੱਬ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਖ਼ਸ਼ ਦਿੱਤਾ । ਦੂਜੇ ਜੱਥੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੋਕ ਸਨ ਜੋ ਭੱਜੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਆਂਹਜਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣਕੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਿਮਤ ਹਾਰ ਬੈਠੇ ਸਨ ਜਾਂ ਹੁਣ ਲੜਨ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਸਮਝਦੇ ਸਨ । ਇਸ ਲਈ ਰਣਖੇਤਰ ਤੋਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਹਟਕੇ ਲੁਕ ਕੇ ਬੈਠ ਗਏ ਸਨ । ਤੀਜਾ ਜਥਾ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਨਿਰੰਤਰ ਲੜ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਾਂ ਉਹ ਲੋਕ ਸਨ ਜੋ ਆਂਹਜਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਆਲ੍ਹੇ ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਦਭੁੱਤ ਜਾਨ ਨਿਛਾਵਰੀ ਦੇ ਜੋਹਰ ਦਿਖਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਉਹ ਸਨ ਜੋ ਰਣਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡੇ ਪੁੰਡੇ ਲੜ ਰਹੇ ਸਨ ।

ਬਹਿਰਗਾਲ ਇਹ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਣ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਂਹਜਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣਕੇ ਉੱਥੋਂ ਰਲੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਕੇ ਬਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਦਾ ਵੀ ਵਰਨਣ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਹੁਣ ਮੈਂ ਵਰਨਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੁਲਾਹ ਹੁਦੈਬੀਆ (ਹੁਦੈਬੀਆ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹੋਈ ਸੰਧੀ) ਦੇ ਮੌਕੇ ਜੋ ਕੂਟਨੀਤੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਬੈਅਤੇ ਰਿਜ਼ਵਾਨ ਹੋਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਦਾ ਕੀ ਕਿਰਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪ ਬਾਰੇ ਕੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ । ਆਂਹਜਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਆਪ ਅਤੇ ਆਪ ਦੇ ਸਹਾਬਾ ਅਮਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੰਡਵਾਕੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਕਰਕੇ ਬੈਤੁਲੱਹ (ਖ਼ਨਾ ਕਾਬਾ) ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ । ਇਸ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਂਹਜਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਜ਼ੁਲਕਅਦਹ ਛੇ ਹਿਜਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਚੋਦਾਂ ਸੌ ਸਹਾਬਾ ਨਾਲ ਉਮਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਦੀਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੇ । ਹੁਦੈਬੀਆ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਆਪ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੜਾਅ ਕੀਤਾ । ਕੁਰੈਸ਼ ਨੇ ਆਪਨੂੰ ਉਮਰੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ । ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਕੂਟਨੀਤੀ ਦਾ ਅਰੰਭ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਂਹਜਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਮੌਕੇ ਦੇ ਜੋਸ਼ ਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਹਾਲ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਰਸੂਖ ਰਖੱਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭਿਜਵਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਮੌਕੇ ਦਾ ਹੀ ਵਾਸੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕੁਰੈਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਨਮਾਨਤ ਕਬੀਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰਖੱਦਾ ਹਵੇ । ਸੋ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਭਿਜਵਾਇਆ ਗਿਆ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਨ ਵਰਨਣ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਕੁਰੈਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਕ ਭੈਭੀਤ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਵਸਥਾ ਬਣ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਬਣ ਗਈਆਂ ਸਨ । ਇਕ ਪਾਰਟੀ ਹਰ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਲਈ ਹੱਠ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਾਇਮ ਸੀ ਪਰ ਦੂਜੀ ਪਾਰਟੀ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰਿਵਾਇਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਦੇਖਕੇ ਭੈਭੀਤ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਆਸ਼ਾਵੰਦ ਸਨ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਣਾ ਲੱਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ । ਮੌਕੇ ਦੇ ਕੁਰੈਸ਼ਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋਕੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੁਣ ਜੱਦਕਿ ਆਂਹਜਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਅਤੇ ਆਪਦੇ ਸਹਾਬਾ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਐਨ੍ਹੇ ਨੇੜੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਾਈ ਜਾਵੇ । ਸੋ, ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਚਾਲ੍ਹੀ ਪੰਜਾਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਜਥਾ ਹੁਦੈਬੀਅਹ ਵੱਲ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸਲਾਮੀ ਕੈਂਪ ਦੇ ਆਲ੍ਹੇ ਦੁਆਲੇ ਫ਼ਿਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਤਾਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਦੇਖਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ । ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕੁਰੈਸ਼ ਨੇ ਆਂਹਜਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਸਾਜ਼ਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਰੱਬ ਦੀ ਆਪਰ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸਨ । ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਕੁਰੈਸ਼ ਦੀ ਸਾਜ਼ਸ਼ ਦਾ ਭੇਦ ਖੁੱਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਏ ਗਏ ।

ਸੇ, ਜੱਦ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾ ਸਾਰਿਆਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਆਂਹਜਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸਬਰ ਤੇ ਹੌਂਸਲੇ ਨਾਲ ਅਮਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਬਰ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਜਤਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਕੋਈ ਉਧਾਰਣ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ, ਆਪ ਨਿਰੰਤਰ ਇਸ ਜਤਨ ਵਿੱਚ ਸਨ ਕਿ ਅਮਨ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਹੋਣ। ਇਹਨਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਨੇ ਸੁਲਾਹ ਤੇ ਸੰਧੀ ਦਾ ਜਤਨ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਬਿਨ ਖਤਾਬ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਆਪ ਮੌਕੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੂਟਨੀਤੀ ਦਾ ਕਰਤਵ ਨਿਭਾਉਣ । ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਸੇਵਾ ਲਈ ਉਸਮਾਨ ਬਿਨ ਅਫ਼ਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਜਾਏ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਦਾ ਕਬੀਲਾ ਬਨੂ ਉਮਯੱਯ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੇ ਰਸੂਖ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਵਾਲਾ ਹੈ । ਮੌਕੇ ਵਾਲੇ ਉਸਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੀ ਜੁਰੱਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਸਫ਼ਲਤਾ ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਆਸ਼ਾ ਹੈ । ਆਂਹਜਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਇਸ ਮਸ਼ਵਰੇ ਨੂੰ ਸਲਾਹਿਆ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮੌਕੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਕੁਰੈਸ਼ ਨੂੰ ਮੁਸਮਾਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਨਿਸ਼ਚਿਆਂ ਤੇ ਉਮਰੇ ਦੀ ਨੀਯੱਤ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਾਉਣ । ਆਪ ਜੀ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਲਿਖੱਤ ਪੱਤਰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੌਕੇ ਦੇ ਰਈਸਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਸੀ । ਇਸ ਲੇਖਣੀ ਵਿੱਚ ਆਂਹਜਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੁਰੈਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਇਆ ਕਿ ਸਾਡੀ ਨੀਯੱਤ ਕੇਵਲ ਇਬਾਦਤ ਬਜਾ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਉਮਰਾ ਬਜਾ ਲਿਆਕੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਜਾਵਾਂਗੇ । ਆਪ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੌਕੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਾੜੇ ਮੁਸਮਾਨ ਹਨ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾ ਦੀ ਹਿੱਮਤ ਵਧਾਉਣਾ ਅਤੇ ਆਖਣਾ ਕਿ ਰਤਾ ਸਬਰ ਤੇ ਹੌਂਸਲੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲਓ । ਛੇਤੀ ਹੀ ਰੱਬ ਸਫ਼ਲਤਾ ਦੇ ਦਰ ਖੋਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ । ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈਕੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਮੌਕੇ ਗਏ ਅਤੇ ਅਬੂ ਸੁਫ਼ਯਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਇਕ ਸਾਧਾਰਣ ਮਜ਼ਮੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ । ਇਸ ਮਜ਼ਮੇ (ਇਕੱਠ) ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਨੇ ਆਂਹਜਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਤਹਿਰੀਕ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਹ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਇਸ ਹੱਠ'ਤੇ ਅੜੇ ਰਹੇ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਇਸ ਸਾਲ ਮੌਕੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ । ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ'ਤੇ ਕੁਰੈਸ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਸ਼ੌਕ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗੱਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੈਤੁਲੱਹ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ । ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਤਾਂ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤਵਾਫ਼ (ਪ੍ਰਕ੍ਰਮਾ) ਕਰਾਂ ? ਪਰ ਕੁਰੈਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨ ਮੰਨੇ ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪਰਤਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨੀ ਪਈ । ਇਸ ਮੌਕੇ ਮੌਕੇ ਦੇ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਰਾਰਤ ਸੁੱਖੀ ਕਿ ਉਹਨਾ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਕੇ ਵਿੱਚ ਰੋਕ ਲਿਆ । ਇਸ'ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਫ਼ਵਾਹ ਫ਼ੈਲੀ ਕਿ ਮੌਕੇ ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ।

ਜੱਦ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਹੁਦੈਬੀਅਹ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤਿ ਦਾ ਜੋਸ਼ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਆਂਹਜਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਦਾਮਾਦ (ਜਵਾਈ) ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਸਹਾਬਾ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮੀ ਦੂਤ ਵੱਜੋਂ ਗਏ ਸਨ । ਆਂਹਜਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਤਤਕਾਲ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕਰਕੇ ਇਕ ਕਿਕੱਰ ਦੇ ਰੁੱਖ ਹੇਠ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਠੀਕ ਹੈ ਤਾਂ ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੁੰ ਇਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਂਗੇ ਕਿ ਉਸਮਾਨ ਦਾ ਬਦਲਾ ਨ ਲੈ ਲੈਈਏ । ਫਿਰ ਆਪ ਨੇ ਸਹਾਬਾ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਆਓ ਮੇਰੇ ਹੱਥ'ਤੇ ਬੈਅਤ ਕਰਕੇ ਇਹ ਪ੍ਰਣ ਲਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਪਿੱਠ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ'ਤੇ ਖੇਡ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ । ਇਸ ਐਲਾਨ'ਤੇ ਸਹਾਬਾ ਬੈਅਤ ਲਈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਟੁਟਕੇ ਪਏ ਕਿ ਇਕ ਦੂਜੇ'ਤੇ ਡਿਗਦੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ । ਜੱਦ ਬੈਅਤ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਆਂਹਜਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਆਪਣਾ ਖਬੱ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਇਹ ਉਸਮਾਨ ਦਾ ਹੱਥ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਮੁਕਦੱਸ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨ ਰਹਿੰਦਾ ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਰੱਬ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਸੂਲ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੈ ।

ਇਸਲਾਮੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੈਅਤ 'ਬੈਅਤੇ ਰਿਜ਼ਵਾਨ' ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਬੈਅਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਨੇ ਰੱਬ ਦੀ ਕਾਮਲ ਰਜ਼ਾ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਕੁਰਆਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਬੈਅਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੋ, ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ : **لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا** : ਅਰਥਾਤ ਰੱਬ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਤੋਂ ਜੱਦ ਕਿ ਹੋ ਰਸੂਲ ਉਹ ਇਕ ਰੁੱਖ ਹੇਠ ਤੇਰੀ ਬੈਅਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਬੈਅਤ ਨਾਲ ਉਹਨਾ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਨੇਕੀਆਂ ਰੱਬ ਦੀ ਜ਼ਾਹਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈਆਂ, ਸੋ, ਰੱਬ ਨੇ ਵੀ ਇਹਨਾ 'ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਜ਼ਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾ ਨੂੰ ਇਕ ਨੇੜੇ ਹੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸਫ਼ਲਤਾ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਜੱਦ ਕੁਰੈਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਬੈਅਤ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਉਹ ਡਰ ਗਏ ਅਤੇ ਨ ਕੇਵਲ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਏਲਚੀਆਂ (ਦੂਤਾਂ) ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹੁਣ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਨਾਲ ਸੰਧੀ ਕਰ ਲਓ। ਇਸ ਸੰਧੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹੇਠ ਲਿੱਖੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ।

ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਅਤੇ ਆਪ ਦੇ ਸਾਥੀ ਇਸ ਸਾਲ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਜਾਣ। ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਉਹ ਮੱਕੇ ਆਣਕੇ ਉਮਰੇ ਦੀ ਰੀਤ ਨਿਭਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਮਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸ਼ਸਤਰ ਨਾਲ ਨ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੱਕੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤਾ ਨ ਠਹਿਰਣ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪੁਰੁਸ਼ ਮੱਕੇ ਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮਦੀਨੇ ਜਾਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹਨ ਮੁਸਮਾਨ ਹੀ ਹੋਵੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਉਸ ਨੂੰ ਮਦੀਨੇ ਵਿੱਚ ਪਨਾਹ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤਾ ਦੇਣਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਦੀਨਾ ਛੱਡਕੇ ਮੱਕੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਪਰਤਾਇਆ ਜਾਏਗਾ। ਅਰਬ ਦੇ ਕਬੀਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਕਬੀਲਾ ਚਾਹੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਦਾ ਮਿਤੱਰ ਬਣ ਜਾਏ ਅਤੇ ਜੋ ਚਾਹੇ ਮਕੱ ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਮਿਤੱਰ ਬਣ ਜਾਏ। ਇਹ ਸੰਧੀ ਹੁਣ ਦੀ ਘੜੀ ਦੱਸ ਸਾਲ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੁਰੈਸ਼ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਵਿੱਚ ਜੰਗ ਬੰਦ ਰਹੇਗੀ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਨਸ਼ਾਅਲੱਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੁਆਵਾਂ ਵੱਲ ਹੁਣ ਵੀ ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਦੁਆਉਂਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਆ ਕਰੋ। ਅਹਮਦੀ ਘਰਾਂ ਦੀ ਵਲਗਣ (ਚਾਰਦਿਵਾਰੀ) ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹਰ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੌਲਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਹਮਦਰਦੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਨ ਪਰ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਐਨ੍ਹਾ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਅਫ਼ਸਰ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸੋ, ਰੱਬ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾੜੇ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਤੋਂ ਸਾਡੀ ਜਾਨ ਛੁਡਾਏ, ਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਨ ਛੁਡਾਏ ਅਤੇ ਹਰ ਅਹਮਦੀ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸੰਜੋਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਆਵਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਦੁਆਵਾਂ ਅਰੰਭ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਇਨਸ਼ਾਅਲੱਹ ਛੇਤੀ ਹੀ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਅਤਿਅੰਤ ਭੈਭੀਤ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਸਾਨੂੰ ਦੁਆਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸੰਜੋਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਹਨਾ ਨੂੰ ਪਰਵਾਨ ਵੀ ਕਰੇ।

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ مُحَمَّدٌ وَنَسْتَعِيْنُهُ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَنُؤْمِنُ بِكَ وَنَتَوَكَّلُ عَلَیْهِ وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرٍ اَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا مَن يَّهْدِيْ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَن يُضِلِّ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَنَشْهَدُ اَنَّ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَنَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ عِبَادَ اللّٰهِ رَحِمَ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَاِتَّأَذَى الْقُرْبٰى وَيَهْتَمُّ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ اذْكُرُوا اللّٰهَ يَذْكُرْكُمْ وَاَدْعُوْهُ يَسْتَجِبْ لَكُمْ وَلِذِكْرِ اللّٰهِ اَكْبَرُ۔

Khulasa Khutba Jumma 29.01.2021
 Delivered By : Hadhrat Khalifatul Masih Vth (atba)
 Summarized by : Majlis Ansarullah Bharat
 Tarnslated by : Shamshad Ahmad Eden, from Punjabi Desk
 From : Nazarat Nashr-o-Isha'at Qadian-143516, Distt. Gurdaspur, Punjab (INDIA)